

† ΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ.

† Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια

τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὅ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὅ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Επ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ

μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [**καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτησι**]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἁειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οί, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ο**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ
καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

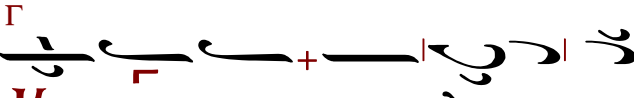
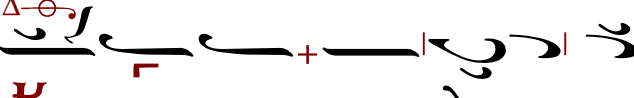
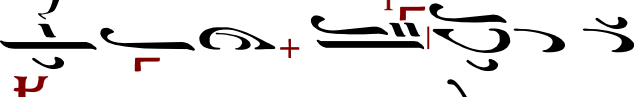
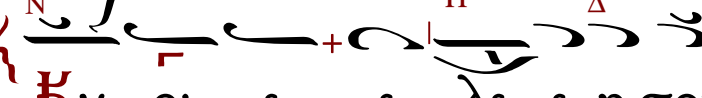
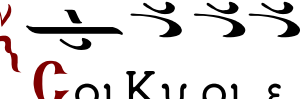
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος λ' α' Νη

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ.

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
 Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. ^Δ
^ν
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν ^ν
5. ^N
^ν
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π
6. ^N
^ν
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν
7. ^Γ
^ν
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν
8. ^{Δ-Θ}
^ν
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ
9. ^Δ
^ν
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν
10. ^N
^ν
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π
11. ^N
^ν
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν
12. ^N
^ν
 Cοι Κυ ρι ε ^ν

10

^Δ
^ΔΚατευθυν θη η ητω ω η η προσευ
 χη η η η η η μου ως θυ μι ι α α α
 α μα α ε ε ε νω ω ω πι ι ο ο ον σου
⁶
 ε ε ε πα αρ σι ις των χει ρω ω ω ων
 μου θυ σι ι α ε ε σπε ρι ι νη ^Δ ει σα κου
 σο ον μου Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι
 ε ^Δ

^Δ
^ΔΕ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη
 σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υπο στη σε ται ^Δ
 ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε στιν ^Δ

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, τὸν φωτίσαντα πάντα
 ἄνθρωπον, ἰδὼν ὁ Πρόδρομος, βαπτισθῆναι

παραγενόμενον, χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ τρέμει τῇ
χειρί· δείκνυσιν αὐτόν, καὶ λέγει τοῖς λαοῖς· Ἴδε
ὁ λυτρούμενος τὸν Ἰσραήλ, ὁ ἐλευθερῶν ἡμᾶς
ἐκ τῆς φθορᾶς. Ὡ ἀναμάρτητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς
ἡμῶν, δόξα σοι.

Τον φω τι σμον η η μων τον φω τι
σαν τα πα αν τα α α α αν θρω ω ω πον
ι δων ο Προδρομος βα πτισθη ναι πα α
α ρα γε νο ο ο με ε ε ε νον χαι ρει τη
ψυ υ χη και αι αι αι τρε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε και τρε μει ει τη χει ει ρι
δει ει κνυ υ υ σιν α αυ τον και λε γει
ει τοις λα α οι οις ι δε ο λυ τρου με ε
νος το ον Ισ ρα α ηλ ο ε λευ θε ρων η μας

ε εκ της φθοο ρα α α ας ω ω α να μα

α αρ τη η η η τε Χρι στε ο Θε ος η

μωων δο ο ο ζα α α α σοι

νε κεν του ο νο μα τος σου υ

με μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η

ψυ χη μου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η

ψυ χη μου ε πι τον Κυ υ ρι ον

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, τὸν φωτίσαντα πάντα ἄνθρωπον, ἰδὼν ὁ Πρόδρομος, βαπτισθῆναι παραγενόμενον, χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ τρέμει τῇ χειρί· δείκνυσιν αὐτόν, καὶ λέγει τοῖς λαοῖς· Ἴδε ὁ λυτρούμενος τὸν Ἰσραήλ, ὁ ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς. Ὡ ἀναμάρτητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τον φω τι σμον η η μων τον φω τι

σαν τα πα αν τα α α α αν θρω ω ω πον
 ι δων ο Προδρομος βα πτισθη ναι πα α
 α ρα γε νο ο ο με ε ε ε νον χαι ρει τη
 ψυ υ χη και αι αι αι τρε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε και τρε μει ει τη χει ει ρι
 δει ει κνυ υ υ σιν α αυ τον και λε γει
 ει τοις λα α οι οis ι δε ο λυ τρου με ε
 νος το ον Ισ ρα α ηλ ο ε λευ θε ρων η μας
 ε εκ της φθ ο ο ρα α α ας ω ω α να μα
 α αρ τη η η η τε Χρι στε ο Θε ος η
 μων δο ο ο ζα α α α σοι

Ἄ πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ
κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι
σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ριον

Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, ὑπὸ δούλου
βαπτίζομένου, καὶ τῇ τοῦ Πνεύματος παρουσία
μαρτυρουμένου, ἔφριξαν ὁρῶσαι Ἀγγέλων
στρατιαί, φωνὴ δὲ οὐρανόθεν ἠνέχθη ἐκ Πατρὸς.
Οὗτος ὃν ὁ Πρόδρομος χειροθετεῖ, Υἱός μου
ὑπάρχει ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠυδόκησα, Χριστὲ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

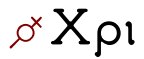
Του Λυ τρω του η η μων υ πο δου ου
λου βα α α πτι ι ι ζο με ε νου και τη
του Πνευματος πα ρου σι ι α μα α ρ τυ
υ υ ρου με ε νου ε φρι ζαν ο ο ρω ω ω σαι
Α α α αγ γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

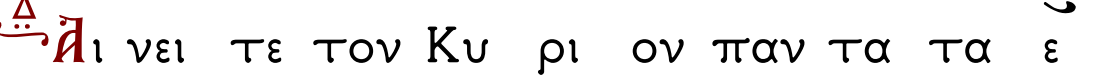
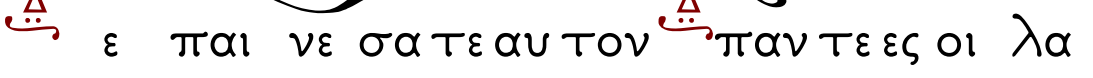
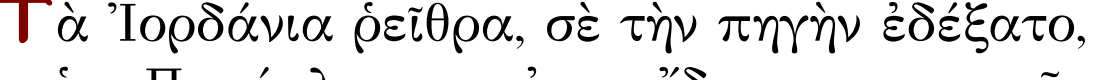
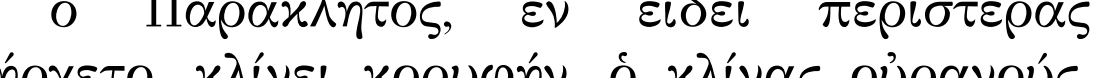
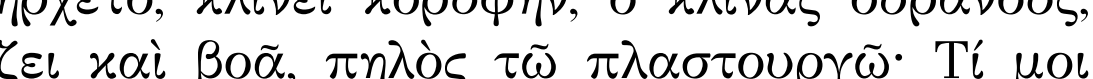
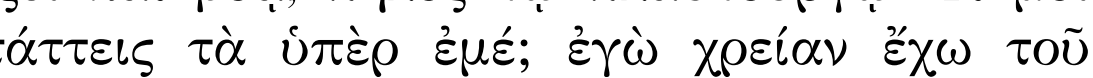
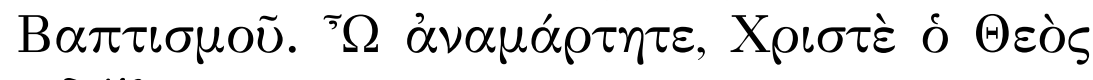
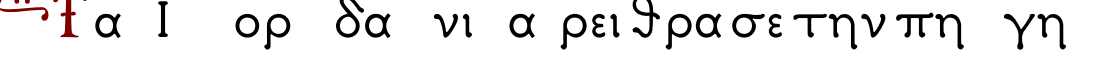
ε αγ γε λω ων στρα τι ι ι αι φω νη δε
 ου ρα α νο ο ο θεν η νε χ θ η η εκ Πα α
 τρος ου τος ον ο Προδρομος χει ει ρο θε ε
 τει Υι ος μου υ πα αρχει ο α α γα π η η
 τος εν ω η υ δο ο ο κ η η η η σα Χρι
 στε ο Θε ος η μω ων δο ο ο ζα α α
 α σοι

Χ
 Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε
 λε ος και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις
 και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ
 πα σων των α νο μι ω ω ων αυ του

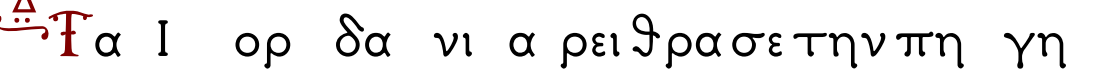
Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, ὑπὸ δούλου
βαπτίζομένου, καὶ τῇ τοῦ Πνεύματος παρουσίᾳ
μαρτυρουμένου, ἔφριξαν ὁρῶσαι Ἀγγέλων
στρατιαί, φωνὴ δὲ οὐρανόθεν ἠνέχθη ἐκ Πατρός.
Οὗτος ὃν ὁ Πρόδρομος χειροθετεῖ, Υἱός μου
ὑπάρχει ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠυδόκησα, Χριστὲ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Του Λυ τρω του η η μων υ πο δου ου
λου βα α α πτι ι ι ζο με ε νου και τη
του Πνευ ματος πα ρου σι ι α μα α αρ τυ
υ υ ρου με ε νου ε φρι ζαν ο ο ρω ω ω σαι
Α α α αγ γε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε αγ γε λω ων στρα τι ι ι αι φω νη δε
ου ρα α νο ο ο θεν η νε χθη η εκ Πα α
τρος ου τος ον ο Προ δρο μος χει ει ρο θε ε

τει Υι ος μου υ πα αρχει ο α α γα πη η
 τος εν ω η υ δο ο ο κη η η η σα Χρι
 στε ο Θε ος η μω ω ν δο ο ο ζα α α
 α σοι

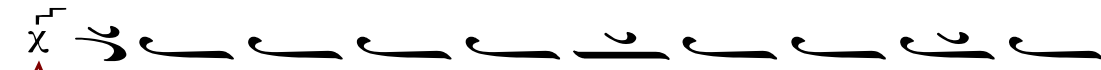
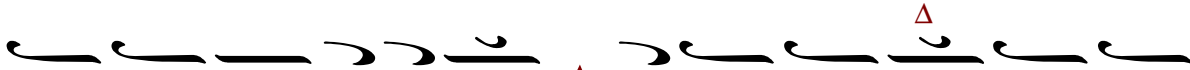

 θνη
 α οι

Τὰ Ἰορδάνια ρεῖθρα, σὲ τὴν πηγὴν ἐδέξατο,
 καὶ ὁ Παράκλητος, ἐν εἵδει περιστερᾶς
 κατήρχετο, κλίνει κορυφὴν, ὁ κλίνας οὐρανούς,
 κράζει καὶ βοᾷ, πηλὸς τῷ πλαστοουργῷ· Τί μοι
 ἐπιτάττεις τὰ ὑπὲρ ἐμέ; ἐγὼ χρεῖαν ἔχω τοῦ
 σοῦ Βαπτισμοῦ. ὦ ἀναμάρτητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, δόξα σοι.

 Τα Ι ορ δα νι α ρει θρα σε την πη γη

ην ε δε ε ε ε ζα α α το και ο Πα
 ρα κλη τος ε εν ει ει ει δει' πε ρι στε
 ρα α ας κα τη ηρ χε ε ε ε το κλι νει κο
 ρυ υ φην ο ο ο ο κλι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ο κλι να ας ου ρα α νους
 κρα α ζει και βο ο α πη λο ος τω πλα α
 στου ου ργω τι μοι ε πι τα τ τεις τα υ υ περ
 ε ε με ε γω χ ρει αν ε χω του σου ου ου
 ου βα πτι σμου ω α να μα α αρ τη
 η η η τε Χρι στε ο Θε ος η μω ων
 δο ο ο ζα α α α σοι

O τι ε κρα ται ω θη το ε λε

 ος αυ του εφ η μας και η α λη θει α

 του Κυ ρι ου με νει εις το ο ον αι ω ω

 να

Cῶσαι βουλόμενος, τὸν πλανηθέντα
 ἄνθρωπον, οὐκ ἀπηξίωσας δούλου μορφὴν
 ἐνδύσασθαι· ἔπρεπε γὰρ σοὶ τῷ Δεσπότη, καὶ
 Θεῷ, ἀναδέξασθαι τὰ ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν· σὺ γὰρ
 βαπτισθεὶς σαρκὶ Λυτρωτά, τῆς ἀφέσεως
 ἡξίωσας ἡμᾶς, διὸ βοῶμέν σοι· Εὐεργέτα
 Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Cω σαι βου λο με νος τον πλα νη

 θε εν τα α α α αν θρω ω ω πον ουκ α

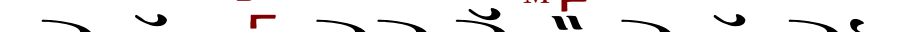
 πη ξι ω σας δου λου μορ φη ην εν δυ υ υ

 σα σθαι ε πρε πε γαρ σοι τω Δε ε ε ε σπο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο Δ τω Δε σπο
 τη η και Θε ε ω Δ α να δε ζα α σθαι τα η
 μων υ υπε ρ η η η μων 6 συ γαρ βα πτι σθεις
 σα ρ κι Λυ τρω ω τα Δ της α φε σε ε ως η
 ζι ι ω σα ας η η μας γ δι ο ο βο ω
 ω ω ω με ε εν σοι Δ ευ ερ γε τα Χρι στε
 ο Θε ος η μω ων δο ο ο ζα α α α
 σοι Δ

Δόξα, Καὶ νῦν. Ἦχος Δι.

^τχ^Δ | ζα Πα α α τρι ι ι και
⁴ + Α ι ω Πνε μα
⁴

 Μ Β Μ Δ
 Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους

Ὑπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ,
συνέθλασας κάρας τῶν δρακόντων, ἐπέστης ἐν
τοῖς ῥείθροις, ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τοῦ
δοξάζειν σε Σωτήρ, τὸν φωτισμὸν τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

πε εκλι να ας κα ραν τω ω ω Προδρο
 ο μω συ υ νε ε θλα σα ας κα ρα α ας
 τω ω ω ν δρα α κο ο ο ν των ε πε

στη η ης ε ε εν τοις ρει ει θροις ε ε φω
 τι ι ι σας τα α συ υ υμ πα α α αν τα
 του δο ζα ζειν σε ε ε ε ε Σω ω τη η
 η η η η η η η ηρ τον φω τι σμον
 τω ων ψυ χω ω ων η η η η μω ω ω
 ων

ΦΩΣ ΙΛΑΡΟΝ.

Ἦχος Δι

 ^Δ Φως ^Β ι λα ρον α γι ας δο ο ο ζης ⁶
α θα α να α του Πα τρος ^Δ ου ρα νι
 ι ι ου ^Δ α γι ου μα κα ρος Ι η σου
 ου Χρι ^Δ ι ι ι στε ⁶ ελ θο ο ο ο
 ο ο ν τες ^Δ ε πι ι την η λι ου δυ υ υ
 σιν ^Δ ι δον τε ες φως ε σπε ρι νον ^{ζ'} υ
 μνου ου μεν Πα τε ε ρα Υι ο ο ν και α α γι
 ο ο ν Πνε ευ μα Θε ο ο ν ⁶ α ζι ο ο ο ν
 σε ^Δ εν πα α σι και ρις υ μνει ει ει σθαι
 αι φω ναις αι σι ι αις ^{ζ'} Υι ε ε Θε ε ε ου

ου ζω η η η η η ην ο ο δι ι
 δου ους δι ο ο ο ο ο κο ο σμος
 σε ε ε δο ο ζα α α αλει

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, μετὰ τῶν τροπαρίων καὶ τῶν στίχων αὐτῶν.

Α'. Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. 1, 1-13)

Εν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ἣ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπέκειτο ἐπάνω τῆς Ἀβύσσου, καὶ Πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω φῶς, καὶ ἐγένετο φῶς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν, καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνάμεσον τοῦ φωτός, καὶ ἀνάμεσον τοῦ σκότους. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, Ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε, Νύκτα· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος, καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀναμέσον ὕδατος καὶ ὕδατος, καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνάμεσον τοῦ ὕδατος, ὃ ἦν ὑποκάτω τοῦ στερεώματος, καὶ ἀναμέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, Οὐρανόν, καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δευτέρα. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά, καὶ

ἐγένετο οὕτω, καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τάς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηράν, Γῆν, καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε, Θαλάσσας, καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλόν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός. Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν, καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη.

Τροπάριον τῆς Προφητείας.

$$\approx H\chi_{OS} \frac{\lambda}{\pi} \ddot{\eta} \sim \mathcal{I} K_{\varepsilon}^{\circ}$$

ⲕ ⲛⲓⲣⲁⲩⲟⲥ
ⲉⲑⲃⲏⲧⲉⲛ ⲡⲉⲫⲁⲛⲱⲥ ⲉⲛ ⲧⲱ ⲕⲟⲥⲙⲱ ⲛⲟⲧⲟⲛ ⲕⲟⲟ
ⲥⲙⲟⲛ ⲡⲟⲓ ⲛⲉⲛⲥⲁⲥ ⲛⲉⲛⲁ ⲫⲱⲧⲓⲥⲏⲥ ⲧⲱⲥ ⲉⲛ
ⲥⲟⲕⲟⲧⲉⲓ ⲕⲁⲑⲏⲙⲉⲛⲟⲥ ⲫⲓⲗⲁⲛⲑⲣⲱⲡⲉ ⲃⲟⲭⲁⲁ
ⲥⲟⲓ

Στίχ α'. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

^χ
⁹ **Ι** να φω τισης τους εν σκοτει καθη με
 νους φι λα ανθρωπε δο ζα α σοι ^χ
⁹

Στίχ. β΄. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου,
ἐν παῖσιν Ἐνθεσιν τὸ σωτήριον σου.

^χ_ρ **I** να φω τισης τους εν σκοτει κα θη με

νουςφι λα ανθρωπε δοξα σοι ^χ₉

Στίχ. γ'. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἔξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες, γῇ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς.

^χ₉ Ι να φω τι σης τους εν σκοτει καθη με

νουςφι λα ανθρωπε δοξα σοι ^χ₉

Στίχ. δ'. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ὁ Θεός. Καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

^χ₉ Ι να φω τι σης τους εν σκοτει καθη με

νουςφι λα ανθρωπε δοξα σοι ^χ₉

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τροπάριον Ὕψος πλ. α'.

^π_χ ^κ ^χ₉ Ε πε φανης εν τω κοσμω ^{γ'}_η ο τον κο ο

σμον ποι η η σας ^χ₉ ι να φω τι σης τους εν

σκοτεικαθημενουςφιλαανθρωπεδοξαα
 σοι

κ
 ρ

Ε'. Βασιλειῶν Τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 2, 6-14)

Εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισαιέ· Κάθου δὴ ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ. Ζῇ Κύριος, καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε, καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφοτέροι. Καὶ πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν Προφητῶν ἦλθον, καὶ ἔστησαν ἐξ ἐναντίας μακρόθεν, ἀμφοτέροι δὲ ἔστησαν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔλαβεν Ἡλίας τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ εἵλησεν αὐτήν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ τὰ ὕδατα, καὶ διηρέθη τὸ ὕδωρ ἐνθεν καὶ ἐνθεν, καὶ διέβησαν ἀμφοτέροι διὰ ξηρᾶς. Καὶ ἐγένετο ὡς διῆλθον, εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισαιέ. Αἵτησαι, τί ποιήσω σοι, πρὶν ἢ ἀναληφθῆναί με ἀπὸ σοῦ. Καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ· Γενηθήτω δὴ τὸ Πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοὶ διςσῶς ἐπ' ἐμοί. Καὶ εἶπεν Ἡλίας. Ἐσκλήρυνας τοῦ αἰτήσασθαι· πλὴν, ἐάν, ἴδῃς με ἀναλαμβάνόμενον ἀπὸ σοῦ, ἔσται σοὶ οὕτως,

ἐὰν δὲ μὴ ἴδῃς, οὐ μὴ γένηται. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων, καὶ ἰδοὺ ἄρμα πυρός, καὶ ἵπποι πυρός, καὶ διεχώρισεν ἀνάμεσον ἀμφοτέρων, καὶ ἀνελήφθη Ἡλίας ἐν συσσεισμῷ, ὥς εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ Ἐλισαιὲ ἑώρα, καὶ αὐτὸς ἐβόα. Πάτερ, Πάτερ, ἄρμα Ἰσραὴλ καὶ ἱππεὺς αὐτοῦ, καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκ ἔτι, καὶ ἐκράτησεν Ἐλισαιὲ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ διέρρηξεν αὐτὸ εἰς δύο. Καὶ ἀνείλετο τὴν μηλωτὴν Ἡλιοῦ Ἐλισαιέ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέστρεψεν Ἐλισαιέ, καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἔλαβεν Ἐλισαιὲ τὴν μηλωτὴν Ἡλιοῦ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ οὐ διηρέθη, καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ· Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς Ἡλιοῦ Ἀφρώ; καὶ ἐπάταξεν Ἐλισαιὲ τὰ ὕδατα ἐκ δευτέρου, καὶ διηρέθη τὰ ὕδατα, καὶ διῆλθε διὰ ξηρᾶς.

Ἦχος Δι

Ἄ μαρ τω λοις και αι τε λω ναις δι
α πλη θους ε λε ους σου ε πε φαν ης Σω
τη ηρ ημων που γαρ ει χε το φω ως σου λαμ
ψαι ει μη τοις εν σκοτει κα θη με νοις δο
ξα σοι οι

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο.

Που γαρ ει χε το φω ως σου λαμ ψαι
ει μη τοις εν σκοτει κα θη με νοις δο ξα σοι
οι

Στίχ. β'. Ἐπῆραν οἱ ποταμοί, Κύριε, ἐπῆραν
οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν.

Που γαρ ει χε το φω ως σου λαμ ψαι

ει μη τοις εν σκοτει κα θη με νοις δο ξασοι

οι

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

Που γαρ ει χε το φω ως σου λαμ ψαι

ει μη τοις εν σκοτει κα θη με νοις δο ξασοι

οι

Στίχ. δ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακροτητα ἡμερῶν.

Που γαρ ει χε το φω ως σου λαμ ψαι

ει μη τοις εν σκοτει κα θη με νοις δο ξασοι

οι

Δόξα... Καὶ νῦν...

^πχ μαρ τω λοις και αι τε λω ναις δι
 α πλη θους ε λε ους σου ε πε φανης Σω
 τη ηρημων ⁶που γαρ ει χε το φω ως σου λαμ
 ψαι ^Δει μη τοις εν σκοτει κα θη με νοις δο
 ξα σοι οι ⁶

ΣΤ'. Βασιλειῶν Τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ, 5, 9-14)

Παρεγένετο Νεεμάν, Ἄρχων Βασιλέως Ἀσσυρίων, σὺν τοῖς ἅρμασιν αὐτοῦ καὶ ἵπποις αὐτοῦ, καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἴκου Ἑλισαιέ. Καὶ ἀπέστειλεν Ἑλισαιὲ ἄγγελον πρὸς αὐτόν, λέγων· Πορευθεῖς, λοῦσαι ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκις, καὶ ἐπιστρέψει ἡ σὰρξ σου ἐπὶ σοί, καὶ καθαρισθήσῃ. Καὶ ἐθυμώθη Νεεμάν, καὶ ἀπῆλθε, καὶ εἶπεν· Ἴδου δὴ ἔλεγον, ὅτι ἐξελεύσεται πρὸς με, καὶ ἐπικαλέσεται ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ λεπρόν, καὶ ἀποσυνάξει αὐτὸ ἀπὸ τῆς σαρκός μου, οὐκ ἀγαθὸς Ἀβανὰ καὶ Φαρφά, ποταμοὶ Δαμασκού, ὑπὲρ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὑπὲρ πάντα τὰ ὕδατα Ἰσραήλ; οὐχὶ πορευθεῖς λούσομαι ἐν αὐτοῖς, καὶ καθαρισθήσομαι; Καὶ ἀπέστρεψε καὶ ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ. Καὶ προσῆλθον οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Πάτερ, εἰ μέγαν λόγον ἐλάλησε πρὸς σὲ ὁ Προφήτης, οὐκ ἂν ἐποίησας; καὶ ὅτι εἶπε πρὸς σέ, λοῦσαι καὶ καθαρίσθητι; Καὶ κατέβη Νεεμάν καὶ ἐβαπτίσατο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκις κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦ ἀνθρώπου

τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σὰρξ αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ὡς παιδαρίου μικροῦ, καὶ ἐκαθαρίσθη.

Εἶτα καὶ ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον. Ὡχος γ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.

Στίχ. **Κ**ύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. (Κεφ. 9, 19-27)

Ἀδελφοί, ἐλεύθερος ὢν ἐκ πάντων, πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω. Καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω, τοῖς ὑπὸ νόμον, ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω, τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος (μὴ ὢν ἄνομος Θεῷ, ἀλλ' ἔννομος Χριστῷ), ἵνα κερδήσω ἀνόμους. Ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω, τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω. Τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ Εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι, οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ ἐν τῷ σταδίῳ τρέχοντες πάντες μὲν τρέχουσιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον. Οὕτω τρέχετε, ἵνα καταλάβητε. Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος, πάντα ἐγκρατεύεται, ἐκεῖνοι μὲν οὖν, ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ὑμεῖς

δὲ ἄφθαρτον. Ἐγὼ τοίνυν οὕτω τρέχω, ὥς οὐκ ἀδήλως, οὕτω πυκτεύω, ὥς οὐκ ἀέρα δέρων. Ἀλλ' ὑποπιάζω μου τὸ σῶμα, καὶ δουλαγωγῶ, μήπως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος γ'.

Ἐξηρεύσατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν.

Στίχ. Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Κεφ. 3: 1-18

Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, καὶ τετραρχοῦντος τῆς Ἰουδαίας Ἡρώδου, Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχοῦντος τῆς Ἰτουραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβιληνῆς τετραρχοῦντος, ἐπ' ἀρχιερέως Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἐγένενο ῥῆμα Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην τὸν τοῦ Ζαχαρίου υἱὸν, ἐν τῇ ἐρήμῳ. Καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· ὥς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων

Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου· εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ· Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεΐαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας· καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Ἐλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ· Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς; ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας· καὶ μὴ ἄρξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς, Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ. Ἦδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλόν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ ὄχλοι, λέγοντες· Τί οὖν ποιήσομεν; Ἀποκριθεὶς δὲ λέγει αὐτοῖς· Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας, μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι· καὶ ὁ ἔχων βρώματα, ὁμοίως ποιείτω. Ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, τί ποιήσομεν; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδὲν πλέον παρὰ τὸ

διατεταγμένον ὑμῖν πράσσετε. Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν καὶ στρατευόμενοι, λέγοντες· Καὶ ἡμεῖς τί ποιήσομεν; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· μηδένα διασεΐσητε, μηδὲ συκοφαντήσητε· καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς ὀψωνίοις ὑμῶν. Προσδοκῶντος δὲ τοῦ λαοῦ, καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου, μή ποτε αὐτὸς εἴη ὁ Χριστός, ἀπεκρίνατο ὁ Ἰωάννης ἅπασι, λέγων· ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ καὶ πυρί. οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἅλωνα αὐτοῦ· καὶ συνάξει τὸν σῖτον εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἕτερα παρακαλῶν, εὐηγγελίζετο τὸν λαόν.

Εἰπώμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἰπώμεν.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ)

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς

τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αῖνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ

Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Γοὶ, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Γοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων

πονηρῶν.

Εἵη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἀπόσπικα Σπικηρά Ἰδιόμελα.

Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, ἰδὼν σε ὁ Ἰωάννης
πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον ἔλεγε, Χριστὲ ὁ Θεός· Τὶ
πρὸς τὸν δοῦλον παραγέγονας, ρύπον μὴ ἔχων
Κύριε; εἰς ὄνομα δὲ τίνος σε βαπτίσω; Πατρός;
ἀλλὰ τοῦτον φέρεις ἐν ἑαυτῷ. Υἱοῦ; ἀλλ' αὐτὸς
ὑπάρχεις ὁ σαρκωθείς. Πνεύματος Ἁγίου; καὶ
τοῦτο οἶδας διδόναι τοῖς πιστοῖς διὰ στόματος.
Ὁ ἐπιφανεὶς Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος Δι

Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ
ιδὼν σε ὁ Ἰωάννης πρὸς αὐτὸν ἐρ
χοοοοο μεεενον ἔλεγε Χριστε ὁ
θεεος τι πρὸς τὸν δοῦλον παραγεε
εγοοοοονας ρυπον μὴ εεχων
Κυυυριε εἰς ὄνομα δε τίνος

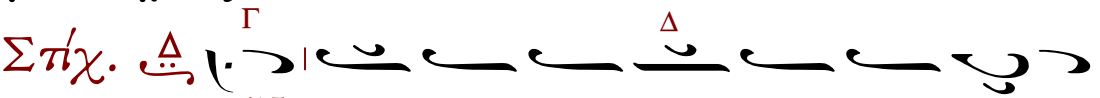
σε ε ε βα πτι ι σω ^Δ Πατρος αλ λα του τον
 φε ε ρεις ε εν ε α α αυ τω ⁶ Υι ου αλλ
 αυ τος υ πα αρχεις ο ο σα α αρ κω ω
 ω ω θεις ⁶ Πνευ μα το ο ος α γι ι ου ^Δ
 και του το οι δας δι ι δο ο ο ναι ^Δ τοις πι
 στοι οις δι α στο ο ο μα τος ^Δ ο ε πι
 φα νεις θε ος ε λε ε η η σο ο ο ν η η
 η η μας ^Δ

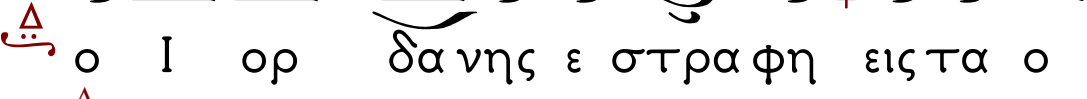
^ΔΗχος β'.

Σπ'χ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

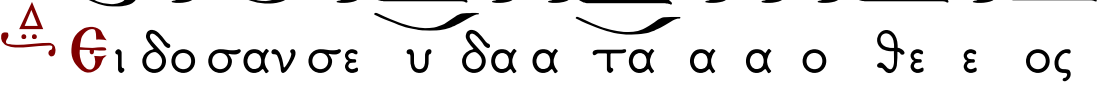
Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν· πρὸς τὴν σὴν γὰρ δόξαν ἀντοφθαλμῆσαι τὰ Χερουβὶμ οὐ δύνανται, οὐδὲ

ἀτενίσαι τὰ Σεραφίμ· ἀλλὰ φόβῳ παριστάμενα,
τὰ μὲν βαστάζουσι, τὰ δὲ δοξάζουσι τὴν
δύναμίν σου. Μεθ' ὧν οἰκτίρμον, ἀναγγέλλομεν
τὴν αἴνεσίν σου λέγοντες· Ὁ ἐπιφανεὶς Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.

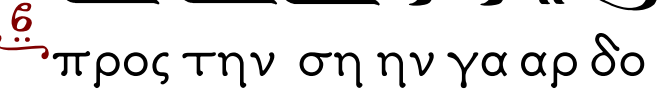
Σπ'χ.
Η θα λασ σα ει δε και ε φυ

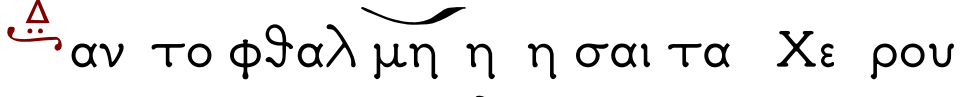
γεν ο Ι ορ δα νης ε στρα φη εις τα ο

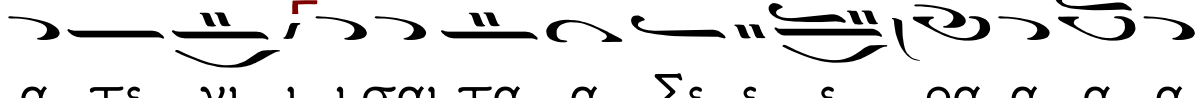
πι ι ι σω

 ει δο σαν σε υ δα α τα α α ο θε ε ος

 ει δο σαν σε υ δα α τα α και αι αι ε φο βη η

η θη η η η σαν προς την ση ην γα αρ δο

ο ο ζαν αν το φθα λμη η ησαι τα Χε ρου

βι ιμ ου δυ υ υ υ να α ανται ου δε

α τε νι ι ισαι τα α Σε ε ε ρα α α α

φιμ⁶ αλ λα φοβω πα α ρι στα α α
 με ε ε να^Δ τα μεν βα α α στα ζου ου σι
 τα δε δο ο ξα ζου ου σι^{γ'} την δυ να α
 α μι ι ιν σου^Δ μεθ ω ων οι οι κτι ι ιρμων
 αν αγ γελ λο μεν την αι αι νε ε σιν σου λε ε
 ε γο ο ο ον τες⁶ ο ε πι φα νεις θε
 ος ε λε ε η η σο ο ον η η η η
 μας^Δ

^εΗχος β'.

Στίχ. Τὶ σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σοὶ Ἰορδάνη ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Γήμερον ὁ οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητής, παραγίνεται σαρκὶ ἐν Ἰορδάνῃ, Βάπτισμα αἰτῶν ὁ ἀναμάρτητος, ἵνα καθάρῃ τὸν κόσμον ἀπὸ τῆς

πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, καὶ βαπτίζεται ὑπὸ δούλου,
ὁ Δεσπότης τῶν ἀπάντων, καὶ καθαρισμὸν δι'
ὔδατος τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρεῖται. Αὐτῷ
βοήσωμεν, ὁ ἐπιφανεῖς Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στίχ.

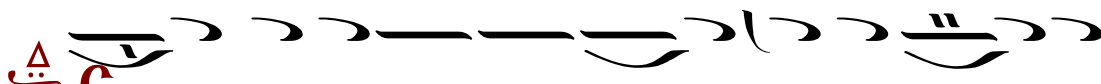
Τι σοι εστι θάλασσα οτι

εφυγες και σοι Ιορδάνη οτι ε

στραφης εις τα οπι ι ι ι σω

Γημερον ουρανου ου και αι γη η ης

ποι η η της παραγινεται σαρκι εν Ι

οορδα αανη βαπτισμαι των οο

οα ναμα αρτη η η ητος ινακα

θααρη η η τον κοοσμον απο της πλα

α νης του ου ε εχθρου και βαπτιζεται υ

πο ο δου ου ου λου ο Δε σπο ο ο της
 των α α α πα α αν των και κα θα ρι
 σμον δι υ δα α τος τω γε νει των αν θρω
 πω ω ω ν δω ω ρει ει ει ται αυ τω ω βο
 η η η η σω ω ω μεν ο ε πι φα νεις
 θε ος η μω ω ν δο ο ο ζα α α α σοι

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος πλ. β'. Θεοφάνους.

Τὸν ἐκ Παρθένου ἥλιον, βλέπων ὁ ἐκ
στεύρας Λύχνος φαινός, ἐν Ἰορδάνῃ αἰτούμενον
Βάπτισμα, ἐν δειλῖα καὶ χαρᾷ, ἐβόα πρὸς
αὐτόν· Σὺ με ἁγίασον Δέσποτα τῇ θείᾳ
Ἐπιφανείᾳ σου.

Ἦχος λ. Πά.

Μ Π
Χ π
λε ε ε ε Δ ο ο ο ζ α Πα τρι ι ι ι
και Υι ω Δ και Α γι ι ω Πνεευ μα α α
τι ι ι ι
Π Δ
π και νυ υ υ υν και αι αι α ει Δ και
Δ + Π
εις τους αι αι ω ω ω ω ω νας Δ των αι
ω ω ω νων Α α α μην
π
Τον εκ παρ θε ενου ου η λι ι ο ον

βλεπων ο ο ο εκσται ει ει ρας λυ χνοος
 φαα α ει ει νος εν Ι ορ δα α α νη
 αι τουουμε ε ενονβα α πτι ι ι ι σμα
 εν δει λι α α και χα α ρα ε βο ο α α
 α προς αυ τον συμε α γι ι ι α σο
 ον δε ε ε ε σπο ο ο ο τα τη θει ει
 ει ει ει α επι ιφανει ει ει α α α
 ασου ου ου ου

ΙΕΡΕΥΣ: Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου,
 Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
 οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας
 κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς
 ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος

Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

^π
^π
^π **Ε**ν Ἰορδάνη βαπτίζομένου σου
 Κυριε **Δ**η της Τριαδος εφανερωώ
 θη προσκυνήσις ^π του γαρ Γεννητορος η
 φωνη προσεμαρτυρεί σοι **Δ** αγαπητον
 σε Υιόν ονομαζουσα ^π και το Πνευμα εν
 ειδει περὶ στερας **Δ** εββαίου του λο
 γου το ασφαλές **Δ** ο επιφανείς Χριστέ εο
 θεός **Δ** και τον κοσμον φωτίσας δοξάα
 σοι

Εἰς τὸ τρίτον κατάληξις.

^π
^π σοι οἱ οἱ οἱ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

+Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ' ἡμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Πάτερ Ἄγιε, **εὐλόγησον.**

Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν· ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφύμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων

ἡμῶν· τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης· καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Αμήν.

+ **Ἡ** Ἁγία Τριάς διαφυλάξοι πάντας ὑμᾶς.

Ἡ Μεταφορά Κειμένων - Καλλιτεχνική ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη τοῦ Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.